

ГОЛОВАНІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Дорогі товариші! Кіровоградський обком Компартії України від імені комуністів, усіх трудящих області палко поздравляє комсомольців і молодь району з нагородженням Голованівської районної комсомольської організації Почесною Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР.

Ця нагорода є високою оцінкою мужності і героїзму, виявлених комсомольцями і молоддю району в роки Великої Вітчизняної війни, активної роботи по комуністичному вихованню підростаючого покоління. Ніколи не померкнуть у пам'яті народу подвиги і славні імена вихованців районної комсомольської

організації — воїнів, партизанів, членів підпільної комсомольської організації «Спартак», які в боротьбі за свободу і незалежність рідної Батьківщини показали високу ідейність і відданість Комуністичній партії і Радянському народові.

Обком Компартії України висловлює тверду впевненість у тому, що районна комсомольська організація і надалі високо нестиме прапор передового загону молоді, завжди буде надійним помічником районної партійної організації у боротьбі за виконання грандіозних завдань комуністичного будівництва, у вихованні молоді на славних традиціях Комуністичної партії і Радянського народу, на високих принципах Радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Бажаємо вам дорогі друзі, нових досягнень у праці, навчанні і вихованні активних борців за здійснення Ленінських заповітів, жити, працювати і вчитися по-комуністичному. Великих вам успіхів у змаганні за гідну зустріч XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБКОМ
КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ.

„Спартак“
залишається
жити

Пам'ятник загиблим воїнам та підпільникам в селі Свіровому Голованівського району.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XVI

№ 55 (2003).

ЧЕТВЕР

8

ТРАВНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

СЛАВА ПЕРЕМОЖЦІВ ЖИТИМЕ У ВІКАХ

Урочисті збори трудящих м. Києва спільно з представниками Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, присвячені 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні

У героїчній історії нашої країни є священні дати, відзначаючи які ми з особливою гордістю говоримо про свою любов до соціалістичної Батьківщини, звертаємо свої погляди до випробуваного вождя — Ленінської партії комуністів. Найціннішу владу, палку любов радянські люди з новою силою висловлюють сьогодні — у переддень 30-річчя Великої Перемоги. Це вона, наша могутня Батьківщина, її доблесні Збройні Сили у травні 1945-го остаточно розгромили ненависного ворога. Це вона, наша героїчна Комуністична партія, організувала і надала радянський народ на боротьбу з фашизмом, виклала свій розум, волю й енергію у справу розгрому агресора, довела безмеж-

ну відданість великим ідеям марксизму-ленінізму.

Урочистий вигляд має сьогодні місто-герой Київ — столиця Радянської України. У святковому вбранні її площі, вулиці, будинки. «Хай живе 30-а річниця Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні!» — червоними літерами проголошує величезний стелд біля Київського Палацу культури «Україна», де вчора, 7 травня, відбулись урочисті збори трудящих м. Києва спільно з представниками Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, присвячені 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Яскравими вогнями залито просторий зал Палацу. У святковому

збранні сцена. В її глибині на фоні червоного прапора — яскравий портрет засновника й організатора Комуністичної партії, першої в світі держави робітників і селян — Володимира Ілліча Леніна. Макет ордена «Перемога» і цифра «30», обвита лавровим вінком і муравою стрічкою, — свідчення глибокої поваги і вічної пам'яті тих, хто звершив немеркнучий подвиг у битві з лютим ворогом.

Біля бойових прапорів, встановлених на сцені, вишуквано почесну варту воїнів Київського гарнізону.

16-а година. Тривалими оплесками зустрівають присутні товариші

(Закінчення на 2-й стор.).

В СТРОЮ НЕСКОРЕНИХ

Нині Голованівськ став єдиним стрій з відомими всім країні Хотинськом, Малином, Ніжином та іншими містами і селами Радянської України, які не скорились фашистським окупантам. Напередодні знаменного свята — 9 травня — Указом Президії Верховної Ради Української РСР за мужність і героїзм, виявлені комсомольцями і молоддю в роки минулої війни, активну роботу по комуністичному вихованню підростаючого покоління і в зв'язку з 30-річчям Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років Голованівську районну комсомольську організацію нагороджено Почесною Грамотою.

6 травня на багатолюдному мітингу на площі біля пам'ятника В. І. Леніну в селищі Голованівську перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак за дорученням Президії Верховної Ради УРСР вручив високу нагороду.

У своєму виступі на мітингу Михайло Митрофанович Кобильчак високо оцінив вклад комсомольців і молоді району у героїчну боротьбу радянського народу проти фашистських загарбників, активну роботу по комуністичному вихованню підростаючого покоління. Комсомол району завжди був першим помічником.

Комсомольська організація Голованівського району народжувалася в полум'ї громадянської війни і була створена у травні 1920 року, ставши з перших днів свого існування бойовим помічником районної партійної організації. Нині в її рядах налічується 4242 члени ВЛКСМ.

Напередодні війни в Голованівському районі налічувалося близько 13 тисяч юнаків і дівчат, із яких 1937 чоловік входили до складу районної комсомольської організації. З перших днів Великої Вітчизняної війни комсомольці і молодь одностайно виявили палке бажання взяти безпосередню участь в боротьбі проти ворога. 634 юнаків і дівчат написали заяви в райком партії, райвійськкомат з проханням послати їх до діючої армії і в загони народного ополчення з тим, щоб захищати рідну Вітчизну.

На фронтах Великої Вітчизняної війни билися з запеклим ворогом 4250 молодих патріотів району, в тому числі 863 чле-

ни ВЛКСМ, з яких загинуло близько 500 чоловік.

135 юнаків і дівчат мужньо боролися з ворогом в партизанських загонах імені Сталіна, «Південному», «Буревіснику», які діяли в лісах Голованівського і сусідніх районів.

За мужність і відвагу, виявлені в боях з німецько-фашистськими окупантами, 3357 голованівців нагороджені бойовими орденами і медалями. Вихованці районної комсомольської організації М. Т. Лановенко, К. Є. Петровський, О. М. Луценко, А. Д. Каньовський, В. О. Хало, М. З. Телишевський удостоєні за безприкідні подвиги звання Героя Радянського Союзу, а комсомолец В. П. Кириленко став повним кавалером ордена Слави.

В умовах кривавого фашистського терору була створена і активно діяла підпільна комсомольська організація «Спартак» села Красногірки (листопад 1942 року — грудень 1943 року). Її діяльність спрямовували голова колгоспу «Шлях до соціалізму» комуніст М. І. Мала і командир Червоної Армії лейтенант П. О. Граматчиков.

Виховані Комуністичною партією, Ленінським комсомолом в душі безмежної любові до Батьківщини, юнаки і дівчата Крас-

(Закінчення на 2-й стор.).

ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР ОБКОМУ ПАРТІЇ М. М. КОБИЛЬЧАК ВРУЧАЄ ПОЧЕСНУ ГРАМОТУ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ГОЛОВАНІВСЬКІЙ РАЙОННИЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Фото В. КОВПАКА.

СЛАВА ПЕРЕМОЖЦІВ ЖИТТЯ У ВІКАХ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

В. В. Щербинського, М. Л. Борисенка, Г. І. Ващенко, Н. Т. Кальченка, І. К. Лутака, О. П. Ляшка, В. О. Сологуба, О. А. Титаренка, В. Ю. Маланчука, Я. П. Погребняка, В. В. Федорчука, В. М. Цибулька. Разом з ними — члени Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, члени бюро Київських обкому і міськкому партії, командуючі і члени військово-морського округу, генерали і офіцери, ветерани Великої Вітчизняної війни, колишні партизани і підпільники, знатні люди столиці України і області, визначні діячі науки і культури.

Урочисті збори відкриває перший секретар Київського міськкому партії О. П. Ботвин.

Звучать мелодії Державних Гімнів Радянського Союзу і Української РСР.

Присутні з величезним піднесенням обирають почесну президію урочистих зборів у складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Під склепінням Палацу ллються урочисті мелодії маршів. Усі встають. У зал вносять прапор міста-героя Києва і перехідний Червоний Прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, яким столиця республіки відзначена за досягнення найвищих результатів у всесоюзному соціалістичному змаганні за дострокове виконання народногосподарського плану 1974 року, прапори військової частини, що визволяли Київ від німецько-фашистських загарбників. Їх несуть ветерани Великої Вітчизняної війни, які ратні подвиги відзначені високою нагородою Батьківщини — Золотою Зіркою Героя Радянського Союзу, передовики і іноватори виробництва, груди яких прикрашають високі урядові нагороди за доблесну працю на благо любимої Вітчизни.

Тепло зустрінутий присутніми, на зборах виступив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України тов. В. В. Щербинський. Від імені Центрального Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР він сердечно поздоровив учасників урочистих зборів, усіх трудящих республіки, воїнів Армії і Флоту з всенародним святом, розповів про безсмертний подвиг радянського народу, всесвітньо-історичне значення його перемоги над німецьким фашизмом.

Радянську людину піднімала на бій непохитна вірність ідеям марксизму-ленінізму, священна любов до своєї матері-Вітчизни, люта ненависть до ворога, в гігантських битвах під Москвою і Сталінградом, на Курській дузі наші війська зламали хребет фашистському звіру. Яскраві сторінки в героїчний літопис Великої Вітчизняної війни були вписані в боях під Новоросійськом і Керчу. Найважливіше значення мали блискучі операції стратегічного масштабу при визволенні України і Білорусії, Прибалтики і Молдавії. Горіла земля під ногами ворога на тимчасово загарбаній ним території. Від Путивля до Карпат, від Краснодона до Одеських каткомб мужньо билися народні месники України.

Наш народ ніколи не забуде тих, хто віддав своє життя за честь і свободу Радянської Батьківщини. Священна пам'ять про кожного з них буде передаватися з покоління

в покоління і збережеться у віках. У нашій республіці на честь загиблих споруджено 27 тисяч пам'ятників, до яких ніколи не заросте народна стежка.

Перемога радянського народу над силами фашизму, відзначив далі тов. В. В. Щербинський, глибоко закономірна. Вона переконливо довела непохитність соціалістичного суспільного і державного ладу, його економічну могутність. Наша перемога продемонструвала велику силу марксистсько-ленінської ідеології, монолітну згуртованість трудящих навколо ленінської партії комуністів, союзу робітничого класу і колгоспного селянства, ленінської національної політики КПРС, братерської дружби народів Радянського Союзу.

Три останні десятиріччя були для радянського народу найтравматичнішим періодом миру, творчого будівництва. Весь цей час ми працювали за себе і за тих, кому перемога дісталася ціною життя. Залікувавши рани, заподіяні війною, наша країна добилася успіхів, які справді вражають світ. Динамічно розвивається в єдиному народногосподарському комплексі країни промисловість нашої республіки. Кризь усі роки суворих воєнних випробувань і мирної творчої праці український народ проніс священне чуття єдиної родини, глибоку переконаність у тому, що тільки в тісному єднанні з великим російським народом, всіма народами-братями — за пораку його свободи і процвітання.

Радянський народ, сказав наприкінці тов. В. В. Щербинський, впевнено дивиться в майбутнє. Він сповнений почуття глибокого оптимізму, непохитної віри в торжество комуністичних ідеалів. Готуючи гімну зустрічі наступному XXV з'їздові КПРС, комуністи, всі трудящі України в братерському союзі республік нашої країни всі свої сили, знання, енергію спрямовують на подальше зміцнення економічної і оборонної могутності Радянської держави, на побудову комуністичного суспільства.

Всенародною любов'ю і повагою оточені в нашій країні учасники запеклих боїв з гітлерівськими загарбниками — люди безприкладної мужності й відваги, які відстоїли честь, свободу і незалежність нашої соціалістичної Батьківщини, здобутки Жовтня. Героїчні діла ветеранів Великої Вітчизняної війни назавжди збережуться в пам'яті нащадків. Тепло зустріли присутні виступ двічі Героя Радянського Союзу, генерал-полковника В. Д. Лапінєнкова. Від імені тих, хто стояв на смерті біля стін Москви, Ленінграда і Брестської фортеці, громив гітлерівських загарбників на берегах Волги і під Курськом, форсував Дніпро і штурмував Берлін, хто у вогні небувалих битв розтопив фашизм, він палко поздоровив учасників урочистих зборів із знаменитим ювілеєм.

Естафету доблесті і відваги, обов'язку і беззавітного служіння партії і народові високо несуть воїни Армії і Флоту. Пильно стоять вони на варті Вітчизни, надійно охороняють творчу працю будівників комунізму, мир в усьому світі.

Карбуючи крок, чітким строем до залу входять представники військ Київського гарнізону. З почуттям синівської любові до ленінської Комуністичної партії, до соціалістичної Батьківщини, з гордістю за наш великий радянський народ, увійшли ми в цей зал під бойовими прапорами прославлених частин. Ми безмежно щасливі, що є продовжувачами бойової слави тих, хто тридцять років тому під цим прапором

ми здійснив подвиг, рівного якому немає в історії, сказав представник військовослужбовців Червонопрапорного Київського військового округу офіцер В. Д. Волощенко.

Славне тридцятиріччя мирного життя ознаменоване видатними успіхами в комуністичному будівництві. У братній сім'ї Радянських республік розцвіла Українська РСР. Стали до ладу сотні сучасних промислових підприємств, щедрими врожаєм заколосилася нива. Все це здобутки самовідданої праці робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції, результат широко розгорнутого соціалістичного змагання, прекрасні плоди дружби і єднання народів нашої країни.

Тепло зустріли присутні виступи заслуженого раціоналізатора УРСР, слюсаря-інструментальника Київського заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна М. О. Томашевського, голови колгоспу «Росія» Богуславського району Київської області, Героя Соціалістичної Праці Ф. П. Василека, кавалера орденів Червоної Зірки і Трудового Червоного Прапора, доктора медичних наук, професора О. М. Авлівої.

Лунають звуки маршу. Зал заповнюють сотні юнаків і дівчат. Серед них — молоді робітники, студенти, учні профтехучилищ, школярі, юні слюсарі. На сцену піднімається група юних прапороносців. Від імені комсомольців, усієї молоді міста-героя до учасників урочистих зборів звертається робітник авіазаводу імені 50-річчя Великого Жовтня Юрій Хорошилов.

Під оплески присутніх він вручає рапорт про трудові звершення молодих киян на честь 30-річчя Великої Перемоги.

На мить настала тиша. Радісні усмішки принесла у величезний зал дівчина. Дзвіночком «Спасибі!» любимої Батьківщини за щасливе дитинство, клятвою рідній Комуністичній партії завжди і в усьому додержувати заповітів дорогого Ілліча, бути гідними справи батьків прозвучало привітання юних ленінців.

Наймоладші кияни під бурхливі оплески присутніх вручають членам президії, ветеранам і воїнам Радянської Армії букети яскравих весняних квітів.

З великим піднесенням учасники урочистих зборів приймають вітальний лист Центральному Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР.

Під звуки маршу із залу вноситься прапор міста-героя Києва, перехідний Червоний Прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, прапори військової частини, які визволяли Київ від німецько-фашистських загарбників.

Урочисті збори трудящих міста Києва спільно з представниками Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, присвячені 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, оголошуються закритими.

Звучать Державні Гімни Радянського Союзу і Української РСР.

У залі лунають овації, здравниці на честь славної Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим, на честь ветеранів війни — мужніх захисників рідної Вітчизни, великого радянського народу-переможця, трудящих, натхненного будівника комунізму.

Для учасників урочистих зборів було дано святковий концерт майстрів мистецтва і учасників художньої самодіяльності республіки.

(РАТАУ).

За календарем десятої п'ятирічки

ДАРУНОК—РІЧНА НОРМА

Дотримали свого слова члени комсомольсько-молодіжної бригади токарів імені 50-річчя СРСР з ремонтно-механічного цеху. На початку року у відповідь на звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу вони зобов'язалися щодня виконувати не менше

двох норм і в такому темпі працювати до фінішу п'ятирічки.

Напередодні 1 травня бригада зробила огляд своїх досягнень. Анастолій Скворцов, який очолює колектив, задоволений товаришами. Середньомісячний нормовиробіток бригади становить 155 процентів, від початку року заэкономили інструмен-

ти, електроенергії і стиснутого повітря на суму 370 карбованців. І найбільшу радість викликала звістка про те, що на робочому календарі колективу — нині травень 1976 року.

Цей успіх молоді токарі відносять на рахунок дієвості соціалістичного змагання нашого ремонтно-механічного цеху з інструментальним цехом.

М. ШМИГАНЛО,
групкомсорг.

Кіровоградський завод
тракторних тідроагрегатів.

ПОДВИГ РАТНИЙ І ТРУДОВИЙ

ІХ НАГОРОДЖЕНО ПОЧЕСНИМИ ГРАМОТАМИ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

КОРЮКІВКА, Чернігівської області. У вогненних вихорах громадянської війни народжувалася районна комсомольська організація. Перші активісти її гартувалися в боях з денікінцями, іноземними інтервентами, мужніли в роки п'ятиріччя. Спадкоємці їх доблесті примножили славу, захищаючи Батьківщину в роки Великої Вітчизняної війни.

Тисячі юнаків і дівчат пішли на фронт. Сотні стали партизанами. З'єднання народних месників, яким командував Герой Радянського Союзу М. М. Попудренко, налічувало у своїх підрозділах близько 500 комсомольців.

Широко і безстрашно виявляло себе комсомольське підпалля. У селі Холми, наприклад, сміливо билися з загарбниками члени підпільної організації «За Батьківщину», що виникла у вересні 1941 року. Її очолює Микола Єременко. На початку 1942 року фашисти розкрили підпілля. Але і той неслухняний період часу, поки воно діяло, наповнило відважними ділами патріотів. Вони збирали дані про ворожі гарнізони, поповнювали зброєю арсенал партизанів, розповсюджували серед населення 15 тисяч листівок. Про безмежну любов юних героїв до партії, до народу, з думкою про яких вони йшли на смерть, розповідає експозиція музею комсомольської слави в Холмах. Тут споруджено також пам'ятник безстрашним юнакам і дівчатам.

Як символ доблесті — бойової і трудової — полум'я на прапорі Корюківської районної комсомольської організації «Пам'ятна стрічка ЦК ВЛКСМ».

МАЛІН, Житомирської області. Широку популярність в народі принесла цьому тихому, зеленому містечку Велика Вітчизняна війна. Стійкість його захисників гітлерівські загарбники відчували на собі вже в її перші місяці.

Тут активно діяло підпілля, очолюване комуністом Павлом Тараскіним і комсомолкою Ніною Сосніною. На стінах будинків розклеювалися звернення Радінформбюро, по всім околицям висаджувалися у повітря мости, загорялися млини і маслозаводи.

Ширілось коло учасників підпілля, множилися ударні «п'ятірки» в місті і в селах району. Будинки лікарів Івана Івановича Сосніна перетворилися в головну штаб-квартиру народних месників. Гітлерівцям доводилося вдалася напасті на слід безстрашних патріотів. Все ж за допосом зрадника були схоплені Павло Тараскін і потім ряд його сподвижників. Проте підпілля жило, діяло. Його очолювала найближча помічниця Тараскіна — Сосніна. Вона поновила порушені зв'язки, організувала явочні квартири, залучила до роботи нових людей. Було налагоджено зв'язок з багатьма партизанськими загонами, словачками й угорськими антифашистами.

У серпні 1943 року карателі оточили будинок, де бачили Ніну І. Сосніну з допомогою дочки оперували пораненого партизана. Кілька годин тривала перестрілка. Фашисти відпалили будинок. Підпільники загинули у вогні, але не здалися ворогові. Павлу Тараскіну і Ніні Сосніні посмертно було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Ніну Сосніну навчено обрано членом Житомирського обкому і Малинського райкому ВЛКСМ. Її ім'я носить вулиця, вулиця, десятки піонерських загонів.

НІЖНИЙ, Чернігівської області. В центрі міста біля підніжжя пам'ятника Герою Радянського Союзу Якову Батюку цілком не в'януть квіти. Одна з вулиць носить ім'я героя. Випускник Київського університету, молодий комуніст, він очолює у роки фашистської окупації Ніжнє підпалля, комсомольську організацію.

Патріоти переправляли партизанам зброю, допомагали радянським бійцям — військовополоненим, перешкождали німецькій молоді на квартири в Німеччину, розповсюджували листівки і влаштовували диверсії. Загинули сміливці і їхні керівники у вересні 1943 року. Мужністю Корчагіна був навіжений Я. П. Батюк, який в діворічному віці став партизаном. Йому присвячені книга «Подвиг у темряві», п'єса «Яків Батюк», поема.

Славних сторінок в історії Ніжнінської міської комсомольської організації багато — бойових і трудових. На ратні подвиги в роки Великої Вітчизняної війни 1800 її членів нагороджені орденами й медалями, а дев'ять нагороджених присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

ХОТИН, Чернівецької області. Лише рік мав на той час радянський прапор до того, коли на нашу країну напали фашистські загарбники. Та за цей короткий час жителі міста, як і всієї Буковини, відчували радість нового життя, за котре боролися довгі роки, прагнучи до воз'єднання з Радянською Україною.

Підпалля комсомольська організація виникла в місті над Дністром у серпні сорок першого року. Її очолює молодий робітник, відважний комсомолець Кузьма Галкін. Активно діяли дві бойові групи — диверсійна і пропагандистська. Патріоти знищували окупантів, палили склади, поширювали інформацію про становище на фронтах.

Подвиг земляків сьогодні надихає юнаків і дівчат на славу діла. Лише на полях і фермах району трудяться біля сотні комсомольсько-молодіжних колективів, які зустрічають 30-річчя Великої Перемоги асокими показниками в праці. Багато молодих виробничників уже рапортували про звершення особистих п'ятирічок, а 63 комсомольці за успіхи, досягнуті на ударній трудовій вахті, відзначені урядовими нагородами.

(РАТАУ).

АНКЕТА „МК“

1. Твій внесок в дострокове виконання п'ятирічки, якщо ти навчався — твої успішні, громадська робота.

2. Як ти особисто причетний до інтернаціональних зв'язків? Хто з діячів міжнародного комуністичного і робітничого руху, борців за свободу і незалежність сучасного і минулого викликає найбільше твоє захоплення? Чому?

3. З кого береш приклад у житті?

Микола ЛАНКРАТОВ, комбайнер колгоспу імені Фрунзе Долинського району. Сфотографований біля Прапора Перемоги.

1. Найбільш пам'ятний для мене минулий рік, коли я скопив ранні зеркові на площі 422 гектари і намотав 13 702 центнери зерна, став переможцем у змаганні серед молодих комбайнерів області і володарем призу «Молодого комунара» — «Кращому молодому жовцю Кіровоградщини». Член партійного колгоспу.

2. Листуючи із комбайнерами Ростовської області, які встановили рекорди на мінусорічних жнивах. У Москві познайомився із болгарськими хліборобами. Підтримуючи зв'язки, ділямося досвідом. Першопрохідним завданням важко. І мені дуже захоплюється викликає Юрій Гагарін.

3. З діда Героя Соціалістичної Праці Олександра Васи-

Почесні гості будівельників

В гуртожитку БУ № 1 тресту «Кіровоградськбуд» відбулася зустріч з Героєм Радянського Союзу Михайлом Федоровичем Родіоновим. Він учасник боїв на Халкін-Голі, воював на Закавказькому, Південному, Другому і Четвертому Українському фронтах, визволяв Кіровоградщину.

Про мужність радянських

воїнів у перші дні війни, які зірвали гітлерівський план блискавичного оволодіння Москвою, про епізоди стійкості і героїзму радянських воїнів на польській землі і розповів молодим будівельникам Михайло Федорович. Його доповнив підполковник у відставці М. І. Демченко, який згадав про Курську дугу, про форсування Дніпра.

С. ЧУМАК,
завідуюча бібліотекою
ім. Ю. Гагаріна.
м. Кіровоград.

«ЩАСЛИВИЙ» НОМЕР

Іх інакше не назвеш, як «щасливіці». Жителю села Роздолля Компаніївського району, членові колгоспу імені Кірова Миколі Івановичу Завидному по грошово-речовій лотереї першого (святкового) випуску випав найбільший виграш — автомобіль «Москвич-412».

Поталанило й інспектору Добровеличківського районного відділу народної освіти Катерині Павлівні Зазимко. Вона виграє автомобіль «Запорожець ЗАЗ-968».

Отже, виїзд на свято для них буде на власному транспорті!

О. НІКІТІН,
заступник начальника обласного
управління трудової дисципліни.

...В БІЙ ПОВІВ ЧЕКІСТ САВЧЕНКО

Вони потрапили в оточення в ніч на серпня 1941 року під селом Копенкуватим. В останню атаку повів 80 бійців: старший лейтенант Яків Савченко. Цілий день радянські воїни стримували натиск фашистів. Все менше і менше ставало боєприпасів, рідшали ряди радянських воїнів. Але вони дали клятву: битися до останнього подиху, стояти на смерті.

Гітлерівці вигукували: — Рус, здавайся! Ви оточені. Хто здасться в полон, тому буде гарантоване життя.

У відповідь — кулеметна черга.

Бій не вщухав до настання темряви. Коли стих, Яків Савченко тихо сказав:

— Спасибі, товарищі. Ви виконали свій обов'язок. Та в нас ще є руки, очі, б'ються наші серця. І ми будемо битися.

Потім він підвісяв і вигукнув у бік фашистів:

— Чекисти в полон не здаються. Загинаймо за Батьківщину!.. Вперед! Ура!..

І поза старший лейтенант залишки своєї бойової групи в рукопашний

бій. Навіть тоді, коли Савченко був скошений автоматною чергою, бійці продовжували чинити опір фашистам. Але сутинка була надто нерівною, сили ворога переважали...

І ось через 30 років я вирішила поїхати в Новоархангельський район, щоб поклонитися світлій пам'яті мого батька, який був справжнім комуністом, вірним сином нашої Вітчизни. Але де він похований, на якій могилі викарбувані в граніті ім'я і прізвище мого батька?

Л. ЄЛОВСЬКА.

СВЕТЛОЙ ПАМ'ЯТІ КОМСОМОЛЬЦЕВ,
ПАВШИХ НА ВОЙНІ, ПОСВЯЩАЄТЬСЯ.

„ПЛОЩАДЬ ПАМ'ЯТІ“

Песня-баллада

Музыка Г. Шапошнікова,
Стихи В. Савковий.

Площадь памяти, площадь памяти,
Это память стучит в виски.
К серым камням приходят матери,
Поседевшие от тоски.

Припев:
А над ними стоят колоннады,
Отпечатаны в синеве,
Как застывшие похоронные,
Обелиски в честь сыновей.

Площадь памяти, площадь памяти,
На ресницах слезы дрожат.
Как три вскрика на сером камне,
Три гвоздики красных лежат.

Припев:
Площадь памяти, площадь памяти,
Темной ночью и ясным днем
Будоражат людскую память
Негасимым своим огнем.

Припев:
А над ними стоят колоннады,
Отпечатаны в синеве,
Как застывшие похоронные,
Обелиски в честь сыновей.

Площадь памяти, площадь памяти,
Площадь памяти, площадь памяти.

В СТРОЮ НЕСКОРЕНИХ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.).

ногірки та сусідніх сіл Свірневого, Капітанки, Люшневатой, піднявшись на боротьбу з ворогом з перших днів фашистської окупації, здійснили одинадцять бойових операцій, понад 20 диверсійних актів, зібрали і передали партизанському загону «Південний» майже 300 одиниць вогнепальної зброї, а також врятували від вигнання в Німеччину понад 400 юнаків і дівчат, частина яких стала народними месниками.

Після арешту, за доносом зрадника, фашисти і їх посіпаки жорстоко розправилися з нескореними. Мужньо знесли спартаківці тортури, але не видали зв'язків з партизанами, своїх товаришів. Більшість членів «Спартак» була розстріляна, 8 підпільників на чолі з комуністом М. І. Малою розстріляні в спаленні, двоє загинуло в бойових сутичках з ворогом, ті, хто уник розправи, після звільнення пішли в діючу армію і загинули смертю хоробрих. Член комітету Юся Кирилук була направлена на комсомольську роботу в західній області України, де в 1947 році загинула на посту секретаря Заболотівського райкому ЛКСМУ.

Мужність і стійкість, виявлені членами підпільної комсомольської організації «Спартак» села Красногірки, їх справді героїчна боротьба і героїчна смерть будуть для багатьох наступних поколінь радянської молоді яскравим прикладом синівської вірності Комуністичній партії, рідній Вітчизні.

Вірні традиціям батьків, М. М. Кобиляк за дорученням Президії Верховної Ради Української РСР вручає представникам районної комсомольської організації Почесну Грамоту. Її приймають перший секретар райкому ЛКСМУ Леонід Ушаков, молоді переможці соціалістичного змагання.

Перший секретар Голованівського райкому Компартії України Ю. Т. Кузьмін, слюсар Побузького нікелевого заводу Павло Левченко, доярка колгоспу «Росія» Ніна П'яничук, комсомолец 30-х років, ветеран Великої Вітчизняної війни І. К. Паласюк схвальною говорять про бойовий і трудовий подвиг комсомольців і молоді району, поздоровляють їх з високою нагородою.

На мітингу виступив колгоспний учасник комсомольського підпілля села

комсомольці і молодь Голованівського району складають собі авторитет невтомною працею. Сьогодні кожний другий комсомолец зайнятий у сфері матеріального виробництва. 24 комсомольсько-молодіжних колективи показують приклад високопродуктивної праці. Найперша турбота юнаків і дівчат — піднесення економіки району. Вагомий внесок молоді у збільшення виробництва зерна, молока, м'яса, інших продуктів сільськогосподарського виробництва. Кожного року в районі невтомну механізаторську сім'ю поповнюють 250—300 юнаків і дівчат.

Комсомол району успішно вирішує поставлені XXIV з'їздом КПРС, XVII з'їздом ВЛКСМ завдання по вихованню молодоті зміни на революційних, бойових і трудових традиціях радянського народу. Силами комсомольців і молоді створено і успішно працюють 28 музеїв і кутків бойової і трудової слави. Різноманітними формами військово-патріотичного виховання охоплено 4 тисячі молодих робітників, колгоспників, учнівської молоді. Первинні комсомольські організації в період підготовки до 30-річчя Великої Перемоги провели 287 зустрічей з ветеранами громадянської і Великої Вітчизняної воєн. 1280 комсомольців і піонерів є постійними шефами над інвалідами минулої війни та потерпілими під час німецько-фашистської окупації.

29 загонів «червоних слідопитів» ведуть невтомний

пошук імен невідомих героїв, ними встановлено 240 імен воїнів, що стояли насмерть в бою з ворогом.

Щорічно в районі проводяться Тижні пам'яті героїв. Біля 58 пам'ятників і обелісків загиблим воїнам комсомольці і молодь несуть почесні варти, тут відбуваються уроки мужності.

Районна комсомольська організація постійно дбає про гідну зміну захисників рідної Вітчизни. Фізичною, технічною і військовою підготовкою охоплені 3 тисячі юнаків і дівчат, 1910 членів ВЛКСМ склали нормативи ГПО. У змаганнях на призи героїв-земляків напередодні ювілею Перемоги взяли участь 520 комсомольців. Цього року 34 членам ВЛКСМ вручені комсомольські путівки у військову училища.

Бойові традиції Голованівського району запалюють нинішні комсомольське покоління на трудовий подвиг в ім'я Радянської Вітчизни. Нині у патріотичному русі «За себе і за того хлопця» беруть участь 1526 молодих виробничників. У списки комсомольсько-молодіжних колективів занесені герої підпільної комсомольської організації «Спартак» села Красногірки Любов Рymar, Михайло Громовий, Сава Самчишин, Олімпіада Ястремська та інші.

Трудовий подвиг молодих голованівців високо оцінений Батьківщиною. За роки восьмої і дев'ятої п'ятирічок орденами і медалями нагороджено 42 молодих хлібороби, 702 членів ВЛКСМ нагороджено значком «Ударник п'ятирічки».

Красногірки, нині механізатор колгоспу «Україна» В. Р. Тиховський, повідавши про мужність і стійкість друзів по зброї — нескорених спартаківців, від юної зміни слово про вірність комсомольським традиціям взяла учениця Голованівської середньої школи Алла Гуртова.

З високою нагородою комсомольців і молоді району палко поздоровили перший секретар обкому ЛКСМУ М. К. Скляшченко, секретар Центрального Комітету ЛКСМУ С. П. Бабич.

Учасники урочистого мітингу з великим піднесенням прийняли вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР.

МІТИНГ, ПРИСВЯЧЕНИЙ ВРУЧЕННЮ НАГОРОДИ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ В ГОЛОВАНІВСЬКУ.
Фото В. КОВПАКА.

У ВІСТАВОЧНОМУ ЗАЛІ ХУДОЖНЬОГО САЛОНУ МІСТА КІРОВОГРАДА ВІДКРИТО ЕКСПОЗИЦІЮ ТВОРІВ КІРОВОГРАДСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ В. ФЕДОРОВА І Л. КОРНЕЄВА, ЯКІ СВОЇ КАРТИНИ ПРИСВЯТИЛИ РОБІТНИКАМ ВУГЛЕРОЗРІЗУ «МОРОЗІВСЬКИМ».

НА ФОТО: У ВІСТАВОЧНОМУ ЗАЛІ ХУДОЖНЬОГО САЛОНУ.

Фото В. КОВПАКА.

Наш конкурс „Подвиг“

Світлій пам'яті безіменних червоноармійських героїв, що загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни.

1.

... Він проткнув небокрай багнетом,
Вишив кров'ю в траві пам'ять:
Наді мною павів наметом
Тихе небо мого дитинства.
Закопайте мене, де впали
Роси, піби сліди дівочі.
Щоб волосся травою стало.
Щоб крикними стали очі.
Щоб у тракторній рідній стані
Пригадав я у дружній колі.
Хай тополяни руки стануть.
Закопайте мене у полі.
Колісали його загоню
У трикратних вогняних зблизках.
Засвітили зорю червону
Над засмученим обеліском.
І той шлях йому тиші просить
У коліс, цвіркуна, блинни.
А дівчата щораз приносять
Чорнобривці та материнку.
Білий пам'ятник з передмістя
Звертає сюди в печалі.
І дзвенять металеве листя
На вінках його, як медалі.

2.

Білий пам'ятник.
Круточоллий
Войн важко спипався на мить.
Автомат опустивши долу,
Трицять весел він так стоїть.
Білий пам'ятник,
Ніби вчора
Ти по вулицях бігав звично...
А на чорному лабраторі
«Вічна слава» — горить навічно,
Палені вогонь у пілі
Найсвітліший і найтемніший.
Скільки в ньому думок згоріло!
Скільки в ньому зогріло слів.
О, троянда, віддайте крала
Необлаженіх пелюстків!
Білий пам'ятник, серце війни
Із грудей моїх, із тісних.
Тільки ті пайсвятіші війни,
Що воюють проти війни.

ВІЧНИЙ ВОГОНЬ:

«Слухай, слухай, що говоритиму.
Я ніколи так не згорю.
Був я мирним звичайним вчителем,
Хіба знав, що бідемо помру?
В справедливості дивні грані —
Гострі леза душі і совісті.
Ось навчав я добру і шані,
Сам опісля учивсь жорстокості.
Коли обрїї, пробитий кришею,
Задямав, як черлений шовк,
Тоді в руки я взяв рушницю

І на фронт... назавжди пішов.
А тепер мені сняться досі
Срібний день і провалля темне.
Мої учні давно дорослі.
Вони старші уже за мене...»

Я пригадую сизе поле
Під осіннім нудним дощем.
Ми ходили тоді до школи
З торбинками через плече.
Наш учитель, іще хлопчина,
Обирав нам щасливих змін.
Хоч навкруг бовваніли стіни,

Наче біляма рудих руїн.
Він показував нам очима
На обшукану давню карту.
Називаючи війни Риму.
Обирав тільки цю, останню.
В гімнастерці потертій синій
Він уроки, немов кував...
Я пригадую: вчитель сивий
І прости його рукава.

Вони прийшли до мене в серпні,
Старі тітки, сумна рідня,
Лишили оповідь у серці,
Немов троянського копця.
Перевернуло лень і стало темно.
Забилу гучно кров у скроні.
І, може, вперше так нестерпно
Я впав чолом в свої долоні...
Був кат і мати, що спокійно
На грудях немовля ховала.
А за хвильку її кілями
В степу гестапо розірвало.
Напіввошки, напівворони
Здійняли гру на пожарищах.
Який мізерний ти, Нероне,
Проти катів мого сторіччя!

ВІЧНИЙ ВОГОНЬ:

Я — славнозвісна партызанка,
Хоч мимоволі нею стала.
Я двох синів квітневим ранком
В одній могилі поховала.
Відтоді гнів кинджалом гострим
У мене усмішку відтяв.
І я жила заради помсти
І мстила смертю за життя.
За оці, випалені сумом,
За юність сиву і тривожну.
Той починається, хто дума,
Що матері... вбивать не можуть.

Мама, мамо, хороша мамо,
Як для тебе зробив я налож!
А думки твої мною хвилять,

Моя дозрілі тузі жита.
Віддала мені, мамо мила,
Чи не все ти своє життя.
Ніби в колосі, у вагоному
У тобі я — зернина ніби...
В лозовенному сорок сьомому
Твої руки так пахли хлібом.
І тепер ти, смутна і сива,
Вишиваєш чеканням час.
Та ще сні голубі від сина
Перечитуєш по ночах.
А листи мої, а листи мої

Надто рідкісні, вельми стримані,
Мамо, мамо, хороша мамо,
Мав багато, віддає я мало.
А думки твої мною хвилять.
Мої ж роки і навіть дні
Твоєю головою зветься білять.
Мамо, мамо, пробач мені.

4.

Остудь мої скроні, ноче,
Дай у приворожню зір холодних.
Я сьогодні напам'ять хочу
Скинути маску словечок модних.
Білий пам'ятник, ти скажи-но —
Де потрібне і справжнє де?
І чи вірна моя стежина
У майбутній бурхливий день.
Що я знаю? Як дзвеніть кельма?
Чи як цегла дзвенить таряча?
Цього мало для мене вельми,
Для людей цього мало значить.

ВІЧНИЙ ВОГОНЬ:

«Будівельником був я, хлопче,
Будував твоє місто, синку.
Ти не бачив, як ворог топче
І стинає мої будинки.
Скля дощем па-дуби і липи
Противалось переді мною.
То не вікна, а очі сліпи,
Мої очі від сліз і болю.
«Будував» я криві окопи
Серед поля в огні пекельному.
Обійшовши із пів-Європи
З автоматом, а не із кельмою.
На прощання в краю коханому
Залишалась любов жива.
Я упав у бою останньому
В сорок п'ятому. Що ж, бува...»

А у нас на будові, дядьку,
Ранки ходять в спеціалках синіх.
Ми ведем заповзятю кладку

На вітрих молодих і крильмих.
Не шкодує, дає зверх плану нам
Неба сонячного весна.
І ристовки аеропланам
Піднімають над містом нас.
І квартали в міткім порядку
Візерунуть лунки простори.
А старі вже будинки, дядьку,
В кущах брухту померли вчора.
Проте ми натолієм у квітні
Посадили каштани юні.
І бринять вони проти вітру,
Моя тоненькі зелені струни.
Дядьку, чутиметься в цій музиці
Небо мирне і сонце зачне.
А новий променстий вулиці
Ми їм'я подишим Ваше.

5.

Білий пам'ятник. Я щорання
Іду повз строгі шеренги туї.
Він тамує в собі зітхання,
Щось невизначене тамує.
Він зі мною піти не може.
Щоб нарвать собі в полі квітів.
Бо ходити йому негосж,
Коли сонце живим ллє світить.
Та почамі, коли в окрузі
Затихають розмови дітей,
Він обходить могили друзів
У старій фронтовій шинелі.
В час такий докучує урокисто
Розгортаються світлі далі.
І дзвенить металеве листя
На вінках його, як медалі.

6.

Пізній вечір давно протих.
Мла пряде пелухату пряжу.
Як витійно б я не кричав,
А правдивіш Вогню не скажу.
Білий пам'ятник, знаю лєрсто,
Що безсмертне твоє буття.
Якщо я не цілю безсмертя,
То навіщо мені життя?
Білий пам'ятник, боронитель
І суддя ти життя мого.
По тремучому вогню відкрито
Впівраю душі вогонь.
Білий пам'ятник — світлий подвиг,
Вірність шляху твій гучний прослала.
Хіба жив ти заради подвигу?
Хіба гинув заради слави?
Ось кажу: не тенета моди —
А любові полон потрібний!
Кожен подвиг, як часу подих,
У космічну добу потрібний.
Ось кажу: є низькі пороги.
Та й об них б'ють ногами лєсь.
Головне: не лише дорога,
А і те, хто по ній іде.
Білий пам'ятник, вічно бірю я:
В доброті не дістати дна.
Не зміліє душою щирою.
Поки йдеш попереду нас.

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„Зірка“

„Кривбас“ — 0:1

У шостому турі чемпіонату країни з футболу серед команд другої ліги клубу «А» в Кривому Розі зустрілися два лідери шостої зони — місцевий «Кривбас» та кіровоградська «Зірка».

Перша половина матчу проходила в обидвох атаках, але децю гострішим були вони з боку господарів поля. Їм

вдалося забити гол у ворота гостей.

Після відпочинку наші земляки мали можливість зрівняти рахунок. Але це їм не вдалося. Поєдинок закінчився з рахунком 1:0 на користь «Кривбасу». Вони з одинадцятьма очками апсанено очолюють турнірну таблицю. Співвідношення забитих і пропущених м'ячів — 7:0. «Зірка» вже втратила п'ять очок. Це друга поразка наших земляків (в Жданові вони програли футболістам «Локомотива» — 1:0).

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та едіділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінка 2

VI ЛІТНЯ СПАРТАКІАДА УРСР

САМБО: ПОЄДИНКИ ФІНАЛУ

За останні роки кіровоградські самбісти значно підвищили свою майстерність. Цей вид спорту в області користується чималою популярністю. Наші земляки ставали переможцями і призерами республіканських та всесоюзних турнірів. Ось

чому уболівальники з нетерпінням чекали вчорашнього дня, коли в залі дитячо-юнацької спортивної школи комітету по фізкультурі і спорту при обласному комітеті стартували фінальні змагання VI Спартакіади Української РСР з боротьби самбо.

Серед учасників змагань — чемпіони світу і Європи, Радянського Союзу і республіки. У складі збірної Кіровоградщини вихованці спортивних

товариств «Динамо», та «Колос» майстри спорту Олег Щербаков, Валерій Ханцевич, Володимир Ковалев, Володимир Гриценко та кандидати у майстри спорту Володимир Ганжа, Олександр Балановський, Олександр Рижечкін, Віктор Литвиненко, Юрій Колесніченко, Леонід Медведєв, Володимир Єфімов, Володимир Шевчук, Сергій та Анатолій Тарани.

Сьогодні стануть відомі чемпіони у п'яти вагових категоріях. Триватимуть змагання до 11 травня.

Ю. СТОРЧАК.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде завтра, 9 травня.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.